

KORALLKALK, m. sing. Ett slags kalk, hvit eller gulaktig, som danas derigenom, att äldre delar af en korallbildning uppfyllas med kalkämnen.

KORALL-LAF, m. 2. pl. — *lafvar*. Ett slags laf på klippor och stenar. *Isidium Westringii*.

KORALL-LÄPP, m. 2. (fig.) Korallröd läpp.

KORALLMUN, m. 2. pl. — *munnar*. (fig.) Mun med korall-läppar.

KORALLNÄT, n. 5. Ett slags nät, som begagnas vid korallfiske.

KORALLPERLA, f. 1. Perla, som genom svarfning och polering tillverkas af röd korall.

KORALLREF, n. 5. Ref i hafvet, bildadt af uppväxta korallmassor.

KORALLVÄXT, f. 3. Se *Korall*.

KORALTARE, körältare, n. 4. Altare i koret af en kyrka. [Chor —.]

KORAN, -ån, m. sing. Se *Alkoran*.

KORANSA, v. a. 1. (t. *koranzen*; pop. o. fam.) Gifva stryk, piska upp.

KORBÄNK, m. 2. Bänk i koret af en kyrka.

KORDEROY, kårderåj, n. 5. (eng. *Corderoy*) 1) (egentl.) Ett slags tjockt bomullssammet. — 2) Ett slags tjockt kläde.

KORDIAL, kårdiål, a. 2. (fr. *Cordial*) Hjertlig. [Cor —.]

KORDIALITET, f. 3. Hjertlighet. [Cor —.]

KORDONG, kårddå'ng, m. 5. (fr. *Cordon*) 1) Snöre, band. — 2) (fig.) Spårningskedja af trupper. [Cor —.]

KORDUAN, se *Karduan*.

KORF, kår'rv, m. 2. pl. *korfvar*. I. 1) (utan plur.) Ett slags mat, utgörande en blandning af åtskilliga slags ätbara saker, såsom gryn, lefver, hackadt kött, fläsk, blod, m. m., stoppad i djurtarmar och sålunda kokad. Kallas, allt efter tillredningen, Gryn-, Lefver-, Kött-, Fläsk-, Blod-, Russinkorf, m. m., och efter tarmarnes beskaffenhet: Svin-, Fårkorf, m. m. *Stoppa k.*, i tarmar instoppa tillredd korffyllning. — 2) Hvarje särskilt fylt och kokadt korfskinn. *Tjock som en k.* (Ordspr.) *Måttliga k-var ä' bäst*, lagom är bäst.

An m. Ordet förmodas komma af *Karfa*, sonderskåra.

KORF, m. 2. pl. *korfvar*. II. (förvändning af *Gårdvard*, ford. stadsväktare) Öknamn på en person af stadsvakten.

KORFHORN, n. 5. Rundt, både upp- och nedtill öppet horn, hvarigenom fyllningen instoppas vid korfberedning.

KORFKALAS, n. 5. o. 5. Måltid, hvarvid gästerne undfagnas isynnerhet med korf, vanligtvis nykokt.

KORFKRYDDA, f. 1. Krydda, som tillblandas i fyllningen till korf.

KORFMAT, m. sing. Mat af allehanda slags korf.

KORFSKINN, n. 5. Tarm, renad och tillredd att begagnas för tillagningen af korf.

KORFSPAD, n. 5. Vatten, hvari korf blifvit kokad.

KORFSTICKA, f. 1. Liten sticka af trä eller jern, som trådes genom kanterna vid den öppna ändan af ett stoppadt korfskinn, för att väl täppa det, innan det lägges i grytan till kokning.

KORFTID, m. sing. Den tid på året, då korf som mest tillredes, d. v. s. på hösten, i Oktober och November månad.

KORG, kår'rv, m. 2. 1) Ett af tunna spjeler, spröten, vidjor, halm, säf, rör eller metallträd

flätadt kärl, att deri förvara och bära hvarjehanda saker, af ganska olika storlek, form och bestämmelse, vanligtvis försedt med grepe. Har en mängd sammansättningar, såsom: Bröd-, Mat-, Frukt-, Blomsterkorg, m. m. — 2) Dyligt större kärl att deri försända vissa varor, såsom vätvaror i buteljer, fikon, russin, m. m. — 3) Undra delen af en vagn, eller den, hvarpå stol eller sits hvilat. Benämningen härleder sig ursprungligen ifrån de så kallade korgvagnarna. *K-en i en vagn*. — 4) (jäg.) Öppet björnide ofvan jord. — 5) (fig. fam.) Afslag, isynnerhet vid frieri. *Gifva en friare k-en*. *Få k-en*. — Denna ordets betydelse uppgifves hafva kommit deraf, att det fordom varit en sed, att flickorna satte en bottenlös korg bakom husdörren, för ovälkomna friare. — *Ss. K-bärare, -flätare, -flätterska, -flätning, -grepe, -spröte*.

KORGARBETE, n. 4. 1) Sådant slags arbete, hvarmed en korgmakare sysselsätter sig. — 2) Sak, tillverkad af korgmakare.

KORGBUTELJ, m. 5. Butelj, öfverflätad med korgspröten.

KORGFIKON, n. 5. pl. Fikon, som inpackas och försändas i korgar.

KORGMAKARE, m. 5. Handverkare, som förfärdigar hvarjehanda slags korgsaker. — *Ss. K-arbete, -handverk, -yrke*.

KORGMÄNGELSKA, f. 1. Mångelska, som bär omkring sina varor i korg.

KORGOSSE, korgå'sse, m. 2. pl. — *gossar*. (i katolska kyrkor) Gosse, öfvad i sång, som deltagar i korsången och biträder presterna vid den offentliga gudstjensten. [Chor —.]

KORGPIL, f. 2. En art af Pilträden, af hvars grenar förfärdigas korgar, tunnband, m. m. *Salix viminalis*.

KORGRUSSIN, n. 5. pl. (handelst.) Russin, som inpackas och försändas i korgar.

KORGSTOL, m. 2. Stol, hvars sits är af korgflätning.

KORGSVAMP, m. 2. Ett slags svamp. *Nidularia*.

KORGSÄNG, f. 2. Säng, förfärdigad af korgspröten.

KORGVAGGA, f. 1. Vagga, förfärdigad af korgspröten.

KORGVAGN, m. 2. 1) Vagn med af korgspröten eller rotting flätad underdel. — 2) Af korgspröten flätad barnvagn.

KORGVÄRK, n. sing. Af vidjor, spröten m. m. gjord flätning.

KORGVÄT, adv. I korgar.

KORIANDER, -änd'r, m. sing. 1) Örtslägtet *Coriandrum*. — 2) Dess frön, kända som kökskrydda. [Co —.]

KORINTER, -i'nt'r, m. 5. pl. Den lilla, svarta, runda frukten af en art vindrufva (*Vitis vinifera* *apyrena*), som först odlades i trakten af Korinth, hvaraf namnet. [Co —.]

KORINTHISK, a. 2. Som har afseende på, tillhör, har sitt ursprung ifrån Korinth. (Byggn. k.) *K-a ordningen*, uppkom af doriska och joniska ordningarna; igenkännes af det rika löfverket på kapitälerna. [Co —.]

KORIST, -i'sst, m. 5. Korsångare. [Cho —.]

KORK, kår'rv, m. 2. 1) (utan plur.) Den tjocka, lätta och svampiga barken af *Kork-eken*. — 2) (med plur.) Af denna bark skuren propp till flaska eller butelj. — *Ss. K-aktig, -lik*.

KORKA, v. a. 1. Med kork (bem. 2) till-